

یادداشت

حسن احمدی‌فرد

ما و این جماعت جفاکار

چهره‌های تندرو مجلس، تعدادشان محدود است اما همین تعداد محدود به اندازه‌همه دوپست و هشتادو چند نماینده‌دیگر مجلس، صدای بلندی دارند. کمتر روزی است که ویدئویی، مصاحبه‌ای، نوشتن‌های، چیزی از آن‌ها حاشیه‌ساز نشود. مواضع آن‌ها عمدتاً یک محور مهم دارد و آن هم اینکه جناحی از مستولان کشور، سرگرم سازش هستندو اگر این نمایندگان محترم‌دست‌نچنبانند، مملکت در کام سازشکاری فرو خواهد رفت. این مواضع تند، حتی اگر باور سیاسی آن‌ها باشد و مثلاً خدای نکرده ابزار سیاسی‌شان نباشد، باز هم با جفا‌های بسیاری همراه است.

مهم‌ترین جفا، فهم این جماعت از جمهوری اسلامی است؛ نظامی که قرآتی تازه از حکمرانی مردمی و دینی است و کارآمدی خود را بارها در شرایط صعب اثبات کرده است. تصور اینکه این نظام آب‌دیده، در شرایطی مثل شرایط خطیر این روزهای کشور، کارآمدی لازم را برای اعمال آنچه قوای حاکمیتی است ندارد، جفایی است در حق جمهوری اسلامی و به‌ویژه این جفا وقتی نابخشودنی خواهد بود که از سوی شماری از نمایندگان مجلس، به عنوان بخشی از کارگزاران نظام، به‌جمهوری اسلامی نسبت داده‌شده‌باشد. این ادعای کودکانه که رئیس یکی از قوا، بدون اذن رهبر معظم انقلاب در امری همچون آتش‌بس، دست به اقدامی زده، پیش از آنکه جفایی در حق رهبر معظم انقلاب‌ورئیس یکی از قوا باشد، جفا در حق جمهوری اسلامی است.

فهم ناراسا از ساختار نظام، جفای دیگری است که در این قبیل موضع‌گیری‌ها رخ می‌دهد.بی‌توجهی به‌بدیهیات حکمرانی، همچون اصل تفکیک قوا یا اصل فرماندهی قوای نظامی، اگر فهم ناراسا از ساختار مترقی جمهوری اسلامی نیست پس چیست؟ جایی که کودکان دبستانی در درس‌های کتاب اجتماعی می‌خوانند که قوای نظامی از فرماندهی کل قوا دستور می‌گیرند که همان مقام معظم رهبری است، اینکه نماینده مجلس یا ادبیتانی نازل و سفیخ رئیس جمهور را متهم کند که خودسرانه آتش بس را پذیرفته، چه تعبیر و تفسیری می‌تواند داشته‌باشد؟

درندا کتر از این‌ها، جفای دیگری است که‌ناظر به‌زمان طرح این تزهات است؛ این اتهام‌پرانی‌های کودکانه در شرایطی اتفاق می‌افتد که کشور بیشتر از ه‌روقت دیگری به‌وحدت کلمه محتاج است؛ جایی که مردم، تنگدستانه چشم بر همه مضایق معیشتی بسته‌اند و همدلانه زیر پرچم کشور گردآمده‌اند آیا شایسته است فهم‌های ناراسا، خوراک خبری برای رسانه‌های بیگانه فراهم کنند که: آی دنیا! بیایید و ببینید بین مسئولان جمهوری اسلامی چه خبر است! آن فهم ناراسایی که یک نامه مشورتی بین دو رکن از ارکان حاکمیت و تحت فشار قرار دادن رهبری و تهدید به استعفا می‌داند چه درکی از مناسبات حاکمیتی دارد؟ این فهم ناراسا چه درکی از فرایندهای تصمیم‌گیری در سطوح عالی حاکمیت دارد؟ به این فهم ناراسا، آن فهم ناراسای دیگر را هم باید افزود که حتی فرایند قانونی انتخاب رئیس مجلس شورای اسلامی را زیرسؤال می‌برد تا دانسته و ندانسته، جفایی تازه در حق جمهوری اسلامی روا داشته باشد.

کاش کسی از عقلای قوم ببندیشد که سرانجام با این جماعت جفاکار چه‌بایدکنیم؟

خبر

مصوبه ستاد فضای مجازی به بازگشت به وضعیت پیش از ماه ۱۴۰۴ رأی داد

رفع انسداد اینترنت، منتظر امضای نهایی

گروه سیاسی | ستاد ویژه راهبري و ساماندهي فضای مجازی روز دوشنبه به ریاست دکتر محمدرضا عارف، معاون اول رئیس‌جمهور تشکیل جلسه داد و مصوبه‌ای مهم برای بازگشت اینترنت به وضعیت پیش از دی‌ماه ۱۴۰۴ تصویب کرد. این مصوبه بلافاصله برای تأیید نهایی به رئیس‌جمهور ارسال شده و شنیده‌های غیررسمی، از امضا و ابلاغ این مصوبه از سوی مسعود پزشکیان حکایت دارد.

عارف که از ۲۳ اردیبهشت با حکم رئیس‌جمهور به‌عنوان رئیس این ستاد منصوب شده، این جلسه را با حضور اعضای کلیدی از جمله ستار هاشمی، وزیر ارتباطات و دبیر این ستاد برگزار کرد. تمرکز اصلی جلسه بر رفع محدودیت‌های گسترده اینترنت بین‌المللی بود که از دی‌ماه ۱۴۰۴ به دلیل شرایط امنیتی، اعمال شده و به یکی از طولانی‌ترین قطعی‌های اینترنت در تاریخ معاصر ایران تبدیل شده است.

بر اساس گزارش‌های منتشرشده، مصوبه شامل بازگشت تدریجی و مرحله‌ای دسترسی به اینترنت بین‌المللی است. منابع آگاه از احتمال اجرای آن تا نیمه خردادماه خبر می‌دهند. البته آغاز این فرایند مشروط به تأیید رئیس‌جمهور است که ریاست شورای عالی امنیت ملی را هم عهده‌دار است.

محمدرضا عارف با تأکید بر لزوم حفظ ملاحظات امنیتی، معتقد است دولت تلاش کرده اجماع لازم میان دستگاه‌ها ایجاد کرده و زمینه را برای بازگشت اینترنت به وضعیت عادی فراهم کند.

محدودیت‌های اینترنتی پس از اغتشاشات دی‌ماه اعمال شد. دولت در ماه‌های اخیر «اینترنت پرو» را با هدف استفاده کسب‌وکارها راه‌اندازی کرده که البته انتقادهای گسترده‌ای را به دلیل ایجاد تبعیض دیجیتال به همراه داشته است. مسعود پزشکیان با هدف کاهش محدودیت‌ها و دسترسی عادلانه همه اقشار جامعه به بسترهای ارتباطی و اطلاعاتی، ستاد ویژه‌ای را تشکیل داد و ریاست آن را به عارف، چهره‌های اجماع‌ساز و اصحاب‌طلب سپرد.

تشکیل این ستاد با هدف جلوگیری از موزای کاری نهاده‌ها، بازآرایی ساختارهای تصمیم‌گیری در فضای مجازی و تدوین نقشه راه تحول در حکمرانی سایبری انجام شد. دیروز، نخستین جلسه عملیاتی ستاد به تصویب بازگشت به وضعیت عادی پیش از محدودیت‌ها منجر شد.

این مصوبه می‌تواند نقطه عطفی در سیاست‌گذاری فضای مجازی ایران باشد.

گروه سیاسی | هشتادو هفتمین روز نبرد هم آغشته به «خیال‌پردازی‌های انتخاباتی دونالد ترامپ» بود. رئیس‌جمهور آمریکا که در گرداب تورم داخلی و شکست راهبردی در تنگه هرمز دست‌وپنجه‌نرم می‌کند، در تلاشی مذبوحانه برای خلق یک پیروزی رسانه‌ای، از احتمال الحاق ایران به «بیمان ابراهیم» سخن گفت؛ این ادعای مضحک در حالی مطرح می‌شود که هیئت دیپلماتیک ایران در دوحه، در حال ترسیم خطوط قرمز سختگیرانه‌ای برای واشنگتن بوده در میدان نبرد، لاشه پهلپاد جاسوسی اسرائیل در هرمزگان، نمادی از واقعیت تقابل استراتژیک میان دو جبهه است. حالا روشن شده است که توافق‌نامه احتمالی، نه یک دستاورد برای آمریکا، بلکه سندی بر پایان کارزار فشار حداکثری است.

■ رؤیایردازی در واشنگتن، واقعیت در میدان

برای درک استیصال حاکم بر کاخ سفید، خواندن پست‌های متوالی دونالد ترامپ در شبکه‌های اجتماعی کافی است. ترامپ در حالی از نهایی شدن قرب الوقوع توافق خبر می‌دهد که هم‌زمان، خواستار ورود ایران و کشورهای عربی به معاهده سازش (بیمان ابراهیم) می‌شود. این اظهارات، فراتر از یک لفاظی دیپلماتیک، نشان‌دهنده عمق «کوری استراتژیک» واشنگتن است. آمریکا تصور می‌کند می‌تواند کشوری را که ۸۷ روز در برابر بمباران‌های ائتلاف غربی ایستادگی کرده و شاهرگ انرژی جهان را به کنترل خود درآورده، با یک تعارف سیاسی به شریک رژیمی تبدیل کند که هم‌اکنون در حال قتل‌عام در جنوب لبنان است. پاسخ ایران به این توهمات هم‌نه در کلام، که در عمل نظامی و دیپلماتیک داده شد. شکار پهلپاد جاسوسی و رادارگیر اسرائیلی در

گزارش

درحالی که ترامپ از توهماتش برای پیوستن کشورهای منطقه به بیمان ابراهیم می‌نویسد
قالیباف و عراقچی در دوحه واقعیت‌های میدانی را دیکته می‌کنند

ترامپ دنبال نمایش، تهران در پی تضمین

آسمان هرمزگان، پیامی روشن به تل آویبو و واشنگتن داشت. چتر امنیتی و پدافندی ایران نه تنها از بین نرفته، بلکه چشمانش از همیشه بازتر است.

■ دیپلماسی در دوحه: تهران شروط را دیکته می‌کند

درحالی که ترامپ مشغول توییت کردن است، مذاکره‌کنندگان ارشد ایران (قالیباف و عراقچی) در دوحه مشغول مهندسی متن توافق‌نامه هستند. رصد اخبار درز کرده به رسانه‌های معتبری چون رویترز نشان می‌دهد برخلاف ادعاهای آمریکا، تهران هیچ امتیازی در حوزه دستاوردهای بنیادین خود نداده است. ایران بر سه اصل پافشاری می‌کند. نخست، لغو کامل محاصره دریایی و تضمین آزادی عمل ناوگان تجاری ایران. دوم، توقف

انتخابات هیئت‌رئیس‌ه مجلس در اجلاسیه سوم با حواشی معناداری برگزار شد

تثبیت سکандاری قالیباف بر خانه ملت

مجلس انتخاب شدند.

■ اتفاقات معنادار و حواشی جالب

هیئت‌رئیس‌ه مجلس داری ۱۲ صندلی است که یک جایگاه برای رئیس، دو جایگاه نواب رئیس، ۶ جایگاه دبیران و سه جایگاه‌نیز متعلق به ناظران است و شواهد از رقابت نمایندگان برای رسیدن به این مناصب حکایت داشت. به‌گونه‌ای که برای هر کرسی حدود سه برابر ظرفیت نام‌نویسی صورت گرفته بود. حال با اقدام روز گذشته، قطار خانه ملت برای حرکت سنجیده در سال سوم مأموریت خود بر ریل مناسب قرار گرفته است.

انتخابات اخیر اما دارای اتفاقات معنادار و حواشی جالبی بود که توجه به آن‌ها خالی از لطف نیست. نخست، استقبال گسترده نمایندگان از این انتخابات با وجود شرایط پیچیده کشور بود. امسال به دلیل شرایط جنگی و ملاحظات امنیتی نهادهای مسئول، نحوه برگزاری انتخابات تا ساعات آخر نامشخص بود. طبق شنیده‌ها قرار بود رأی دهی به صورت الکترونیکی و در فضای مجازی صورت گیرد، ولی در نهایت به صورت حضوری برگزار شد. به این صورت که نمایندگان در جمع‌های چند نفره بر اساس حروف الفبا در محلی حضور یافته و رأی خود را به صندوق انداختند. ناظران نیز در محل حضور داشته و پس از گرفتن رأی از نمایندگان، آرا را شمرده و منتخبان را اعلام کردند. با وجود چالش‌ها اما این انتخابات با حضور قاطع ۲۷۹ نفری نمایندگان (از مجموع ۲۸۵) برگزار شد.

در معاهده منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای
بی‌اعتمادی به یک قاعده حقوقی تبدیل شده است

ان‌پی‌تی؛ بی‌توازی از درون

شود. با این حال، چنین اقدامی تبعیاتی دارد.

فشار بین‌المللی: ایران در حال حاضر نیز تحت فشار است؛ خروج از ان‌پی‌تی این فشار را تشدید می‌کند، نه اینکه ماهیت آن را عوض کند. ممکن است کشورها اولویت کمتری به این موضوع بدهند.
تحریم‌ها: تحریم‌های فعلی شدید هستند و تأثیرگذاری تحریم‌های جدید ممکن است محدود باشد. همچنین، ممکن است اجماع جهانی برای تحریم‌های بیشتر شکل نگیرد.

همکاری علمی: همکاری‌های علمی ایران در حال حاضر نیز محدود است؛ خروج از ان‌پی‌تی فقط این وضعیت را رسمی می‌کند و ایران می‌تواند به توانمندی داخلی خود متکی شود.

اتهام هسته‌ای: اتهامات علیه ایران از قبل وجود دارد. خروج از ان‌پی‌تی لزوماً به معنای اثبات آن نیست و ایران می‌تواند با شفافیت (در صورت امکان) یا استراتژی‌های دیگر با آن مقابله‌کند.

اجماع جهانی: جهان درگیر مسائل مهم‌تری است و بعید است اجماع جهانی کاملی علیه ایران شکل بگیرد، به‌خصوص که در جنگ اخیر ضرر به‌های اقتصادی زیادی به کشورهای جهان تحمیل شده است، لذا شکاف‌های بین‌المللی ممکن است مانع یک موضع واحد شود.

نکته دیگر، پیروزی قابل پیش‌بینی قالیباف در رسیدن به کرسی ریاست مجلس بود. در حالی که گفته می‌شود سیاسیون با قرار گرفتن در یک مسند به مرور محبوبیت خود را از دست داده و به‌طور طبیعی حمایت از آن‌ها کاهش می‌یابد، ولی برای رئیس‌خانه ملت ظاهراً خلاف چنین رویه‌ای در جریان است. قالیباف که سال ۱۴۰۳ با ۱۹۸ رأی و ۱۴۰۴ با ۱۱۹ رأی به چنین مقامی رسید، امسال نظر مساعد ۲۳۵ نماینده را جلب کرد. البته برخی ناظران سیاسی، محبوبیت قالیباف در این مقطع را که با افزایش جلب رأی نمایندگان خود را نشان داد، به روندهای جاری مربوط می‌دانند. رئیس مجلس دو سال پیش برای رسیدن به چنین جایگاهی تا حدودی با چالش مواجه شده و پایه‌های صندلی خود را لرزان می‌دید، ولی در فضای جاری کشور که ریاست هیئت مذاکره‌کننده ایرانی در مذاکره با آمریکا را بدک می‌کشد، طبیعی است که راحت‌تر بتواند اعتماد هم‌صنفی‌های خود را جلب کند. در کنار مورد گفته شده که ریاست قالیباف را تثبیت کرد، نبودرقبای جدی هم‌کار وی را راحت‌تر کرد، به‌طوری‌که نقدملی و سالاری، دورقیب قالیباف در مجموع کمتر از ۴۰ رأی بدست آوردند.

■ تغییرات در هیئت‌رئیس‌ه مجلس

مسئله قابل توجه دیگر درباره انتخابات اخیر، تغییرات در ترکیب هیئت‌رئیس‌ه بود. اگرچه با رأی نمایندگان، نیکزاد و حاجی بابایی، به‌عنوان نواب رئیس ایقا و ترکیب ناظران دست‌نخورده‌باقی ماند، اما تغییرات در بخش هیئت‌رئیس‌ه

درحالی که ترامپ از توهماتش برای پیوستن کشورهای منطقه به بیمان ابراهیم می‌نویسد
قالیباف و عراقچی در دوحه واقعیت‌های میدانی را دیکته می‌کنند

ترامپ دنبال نمایش، تهران در پی تضمین

هم در پیامی با اشاره به «میدان نظامی، میدان دیپلماسی و مردم معبوث‌شده حاضر در خیابان» نوشت: عقب‌نشینی در کار نخواهد بود.

او تأکید کرد: بیش از هر زمان دیگری به وحدت و انسجام نیاز داریم تا آمریکایی‌ها و اسرائیلی‌ها مأیوس شوند.

■ سنتکام تماشاگر اقتدار سپاه در تنگه هرمز

شاید تلخ‌ترین شکست ترامپ در این ۸۷ روز، در آب‌های نیلگون خلیج فارس رقم خورد. نیروی دریایی سپاه پاسداران با اعلام رسمی عبور ۲۳ کشتی تجاری از هرمز در ۲۴ ساعت گذشته (تحت نظارت و هماهنگی کامل با ایران)، میخ آخر را بر تابوت «پروژه آزادی» سنتکام کوبید. شرکت‌های کشتیرانی جهانی با نادیده گرفتن اولتیماتوم‌های آمریکا، عملاً پذیرفته‌اند که برای عبور ایمن از این آبراه حیاتی باید قوانین و پروتکل‌های ایران را رعایت‌کنند. این یعنی محاصره دریایی آمریکا بومرنگی بود که مستقیماً به‌زمنونی خود واشنگتن اصابت کرد.

■ ایستگاه هشتادو هفتم؛ بازی در وقت اضافه

ما اکنون در دقایق پایانی یک ماراتن فرساینده قرار داریم. ترامپ در تلاش است با وعده‌های دروغین، توافقی ناقص را به عنوان «پیروزی قرن» به افکار عمومی خسته و تورم‌زده آمریکا بفروشد. اما دیپلماسی ایران با صبر راهبردی و تکیه بر اهرم هرمز نشان داد می‌تواند ماشین جنگی ابرقدرت را در نقطه صفر مرزی متوقف کند. توافقی که در روزهای آینده از اتاق‌های مذاکره بیرون خواهد آمد، هرچه باشد، سندی بر این واقعیت است که دوران «دیکته‌کردن شروط از کاخ سفید به خامنه‌ای» برای همیشه به پایان رسیده است.

محسوس بود و سه عضو، صندلی خود را به چهره‌های تازه واگذار کردند. البته یکی از کرسی‌هایی که هر سال رقابت تنگاتنگی برای تصاحب آن شکل می‌گیرد، همین نایب رئیس مجلس است که امسال ۲۵ تن برای آن رقابت داشتند. در نهایت براساس نتایج، محمد رشیدی نماینده کرمانشاه، فرشاد ابراهیم‌پور نماینده ایذه، باغملک، دزیارت و صیدون و سمیه رفیعی نماینده تهران، ری، شمیرانات و اسلامشهر به جمع دبیران اضافه‌شده و رضا جباری نماینده مسجدسلیمان، هفتگل و اندیکا، عباس پاپی‌زاده نماینده دزفول و صدیف بدری نماینده اردبیل، نمین، نیر و سرعین رأی‌نیابورند.

رسیدن یک‌نماینده‌ن به کرسی هیئت‌رئیس‌ه هم از اتفاقات جالب بود. در رویدادی که از مجلس هفتم تاکنون پیشینه نداشت، پس از ۳۳ سال، سمیه رفیعی نماینده تهران موفق شد با رأی نمایندگان، عضو هیئت‌رئیس‌ه مجلس شود. در کنار موارد گفته شده که انتخابات هیئت رئیس‌ه مجلس دوازدهم در اجلاسیه سوم را متفاوت از گذشته می‌کرد، حواشی پیرامون این رویداد هم کم نبود. از تلاش برخی جریان‌ها به برچهداری حمیدرسایی برای تحریم انتخابات البته خبری‌دریاری نداشت و حداکثر ۶ تن از آن استقبال کردند تا پیامک انتخاباتی جنجالی یکی از نمایندگان و وعده‌خانمدار کردن نمایندگان در ازای رأی به نایب‌رئیس‌ی او در نهایت استقبال از‌های، رئیس قوه قضائیه از انتخاب دوباره قالیباف به عنوان سکان‌دار قوه‌مقننه با تعبیر جهادگر عرصه «میدان» و «دیپلماسی» از وی، قابل توجه بود.

است و نه از مشروعش برای استفاده صلح‌آمیز از فناوری هسته‌ای به‌درستی پاسداری می‌شود، طبیعی است درباره استمرار عضویت دچار تردید شود. به‌ویژه هنگامی که پرونده آن کشور به جای حل و فصل فنی، بارها در مدار فشار سیاسی قرار گرفته است.

■ خروج از ان‌پی‌تی؛ ابزار فشار یا تصمیم راهبردی؟

از منظر حقوقی، اهمیت ماده ۱۰ تنها در امکان خروج نیست، بلکه در فلسفه‌ای است که پشت آن قرار نیست. معاهده‌ای که نتواند رضایت و منافع اساسی اعضا را حفظ کند، با بحران بقا مواجه می‌شود. برای ایران، طرح بحث خروج از ان‌پی‌تی می‌تواند به‌عنوان واکنشی به همین بحران فهمیده شود؛ واکنشی به این حس که سازوکارهای بین‌المللی نه‌تنها به شکل برابر عمل نکرده‌اند، بلکه در مواردی به بازتولید فشار علیه ایران کمک کرده‌اند. در این میان، آژانس و مدیرکل آن، خواه‌ناخواه، بخشی از این تصویر شده‌اند؛ تصویری که در آن، «نظارت فنی» در افکار عمومی ایران، گاه به «نظارت سیاسی» تعبیر شده‌است.

با این همه، باید از اغراق پرهیز کرد. خروج از ان‌پی‌تی تصمیمی بسیار سنگین است و نباید آن را با یک موضع‌گیری رسانه‌ای یکی دانست. چنین تصمیمی اگر روزی در دستور کار قرار گیرد، باید با استدلال حقوقی دقیق، مستند به رفتار سایر طرف‌ها و منطبق با شرایط ماده ۱۰ توجیه شود. در غیر این صورت، هزینه‌های دیپلماتیک آن می‌تواند بیش از منافع احتمالی‌اش باشد. به بیان دیگر، طرح امکان خروج، خود یک ابزار فشار سیاسی به شمار می‌رود، اما اجرای آن نیازمند محاسبه‌ای فراتر از هیجان و شعار است.